

Lederkonferansen 2007

Generalprøve før landsmøtet

Nina Strand

journalist i Tidsskrift for Norsk psykologforening

Arne Olav L. Hageberg

Journalist og nettansvarleg i Psykologtidsskriftet

Om under et halvår går Psykologforeningens landsmøte av stabelen. Kanskje ga lederkonferansen i juni en forsmak på hvilke temaer som særlig vil engasjere og vekke debatt.

Hva: Norsk Psykologforenings lederkonferanse

Når: 6.–7. juni 2007

Hvor: Rica Park Hotell Sandefjord

Hvem: 40 representanter fra lokalvadelinger, 12 representanter fra sentralstyret, 18 representanter fra sekretariatet

De 40 representantene fra lokalavdelingene, sammen med sentralstyret, gjester og medlemmer av sekretariatet, ble ønsket velkommen til Sandefjord av president An-Magritt Aanonsen. Hun innledet konferansen med å orientere om status for Psykologforeningens tre hovedsatsingsområder. – Arbeidet for å få til et utvidet psykologisk lavterskeltilbud i kommunene er krevende, og det trengs fortsatt fullt trykk i denne saken, sa hun. – Derfor vil jeg gjerne diskutere med dere om vi i neste landsmøteperiode skal konsentrere innsatsen vår og ha dette som eneste satsingsområde. Presidenten var ikke imponert

over politikerne i denne saken, men trakk frem partiet Venstre som et lyspunkt. Venstre har vedtatt å jobbe for «fastpsykologer» i kommunene.

Foreningens innsats for å få flere psykologer i lederstillinger ser ut til å bære frukter. – Vi har arrangert en vellykket konferanse for psykologer i ledelse på Ekeberg i Oslo, fortalte presidenten. – Dette skal bli en fast konferanse. Vi har også kontakt med helseforetakene, og skal samarbeide med Helse Sør-Øst om et lederprogram.

Kommunikasjonssjef

– Vårt tredje satsingsområde er økt politisk gjennomslag og samfunnspåvirkning. Nå har vi ansatt en kommunikasjonssjef, Gøril Wiker, som skal hjelpe oss med å utvikle gode strategier, sa Aanonsen. – Men allerede i dag er psykologene aktive i samfunnsdebatten, og de formidler psykologisk kunnskap gjennom faste spalter i blader og aviser.

Sammen med Gøril Wiker besøkte presidenten i april lokalavdelingen i Møre og Romsdal. – Vi kombinerte dette besøket med et møte med politikere i fylket. Den erfaringen ga mersmak, ikke minst fordi slike besøk kan bidra til å øke kontakten mellom ledelsen sentralt og lokalavdelingene, sa Aanonsen, som satte stor pris på å bli invitert rundt til lokalavdelingene. – Kanskje burde vi i fremtiden lage mer faste ordninger for slike besøk, utfordret hun.

Demokratidebatt

Sola skinte i sommerbyen Sandefjord, men et tett møteprogram holdt delegatene innendørs. Til tider var det høy temperatur også inne, i møtelokaler og pauserom. Mest diskusjon ble det om kommunikasjon mellom foreningen sentralt og lokalavdelingene, og om demokratiets vilkår i foreningen. To saker ga støtet til den debatten. Under punktet Åpen post reiste Berit Nielsen fra Buskerud spørsmål om hva sentralstyret ville gjøre for at det kommende landsmøtet vil gi mer rom for argumentasjon som grunnlag for vedtak. Bakgrunnen for spørsmålet var avviklingen av det ekstraordinære landsmøtet i fjor høst, i sammenheng med Psykologforeningens planer om huskjøp.

Den andre saken som særlig skapte debatt, var prinsipperklæringen om evidensbasert psykologisk praksis, som ble vedtatt av sentralstyret i januar. Osloavdelingen ved Liv Arnesen reagerte på at denne saken ikke skulle opp på landsmøtet. – Ut fra vårt inntrykk fra høringene og fra forrige lederkonferanse fikk Psykologforeningen råd om å ha en grundig prosess i denne saken, sa hun. – Derfor arrangerte vi medlemsmøte med videre drøfting om innholdet i prinsipperklæringen, og møtet fikk stor oppslutning. Så får vi altså vite at prinsipperklæringen allerede er vedtatt. Osloavdelingen og sentralstyret har åpenbart tolket stemningen blant medlemmene helt ulikt.

– Dette er en viktig debatt, svarte An-Magritt Aanonsen. – I Psykologforeningen har vi et representativt demokrati, der sentralstyret må vurdere hvilke saker som skal tas opp på landsmøtet, og hvilke som ikke skal det. Etter høringsrunden og lederkonferansen vurderte vi det slik at vi hadde en situasjon med stor grad av enighet. Men jeg ser nå at vi ikke har gitt god nok informasjon om våre vurderinger og om saksgangen.

Strømlineformet

En ettertenksom Trond Andreassen fra Sør-Trøndelag hadde noen generelle refleksjoner: – Psykologforeningen blir stadig mer profesjonell og strømlineformet. En fare med det er at den

risikerer å løpe fra medlemmene sine. Saken om prinsipperklæringen engasjerer medlemmene, og den hadde egnet seg godt som landsmøtesak. Så grep man ikke denne anledningen til å trekke medlemmene med i en faglig prosess. Diskusjonen blir mer og mer borte, vi er blitt for raske og effektive. Ser vi ikke lenger mulighetene for å skynde oss langsomt?

Kari Normann fra Nordland støttet Andreassen: – Her manglet sentralstyret fingerspitzgefühl, sa hun. – Diskusjonen om prinsipperklæringen kunne blitt et identitetsskapende prosjekt for oss.

Andre tok til orde for at prinsipperklæringen nettopp gir anledning til både å skynde seg og å skynde seg langsomt. Det ble pekt på at prinsipperklæringen ikke vil bli et evigvarende dokument, men vil kunne endres og videreutvikles i kommende landsmøteperioder.

Langsom og effektiv

– Dette er en flott diskusjon, som vitner om vitalitet og aktivitet i foreningen, sa Tor Levin Hofgaard, medlem av sentralstyret. – Psykologforeningen skal både være en medlemsorganisasjon og en samfunnsaktør. Det krever *både* langsomhet og effektivitet. Jeg tror vi kan greie det innenfor foreningens nåværende struktur. Men vi kan sikkert bli bedre, og vi må finne ut hva vi kan gjøre for å bli det.

– Ja, dette er en spennende debatt, sa Kjetil Kaasin. – Jeg jobbet lokalt i foreningen i nesten 25 år før jeg ble valgt inn i sentralstyret for tre år siden. Jeg brenner for det samme, og jeg mener det samme som før. Vi hadde lange diskusjoner om huskjøpet i sentralstyret. Etter å ha hørt Osloavdelingens synspunkter snudde vi i denne saken, og det er jeg stolt over. Men jeg ønsker ikke å være med i et puslete sentralstyre som bare har en sandpåstrøende funksjon.

Delegatene eier landsmøtet

Tidligere leder og generalsekretær og nå avtroppende seniorrådgiver Sverre L. Nielsen sto for det tekniske arrangementet av lederkonferansen, men med sin erfaring fra utallige lederkonferanser og landsmøter greide han ikke å holde seg taus i denne debatten. – Det er delegatene som eier landsmøtet, formante han, og anskueliggjorde essensen i landsmøtet slik: – Fra det øyeblikket presidenten overlater klubben til møtelederne første dag, og til nytt valg er gjort og man forlater møtet, er det delegatene som fullt og helt bestemmer hva som skal prioriteres og hva tiden skal brukes til. Men tiden er begrenset og tidsrammene må holdes, så det er viktig å forberede seg godt, ikke minst gjennom medlemsmøter lokalt, både når det gjelder innhold i sakene og reglene for avvikling av møtet. Og husk at de viktigste diskusjonene ofte finner sted utenom møtesalen, i samtaler under middagen eller i pausene.

